

[Th. Bach.]

baade dels er sunket, dels er slaaet til Vrag. Det har givet Fiskerne et samlet Tab paa ca. 18 000 Kr. Nu sidst ved Stormen for en Maanedes Tid siden sank en stor Motorbaad, som havde en Værdi af flere Tusinde Kroner. Ogsaa dette Fartøj ejedes af Fiskere ved Hurup. Naar Fiskerne jævnlige er udsat for saa store Skader og Tab, skyldes det alene dette, at de maa forankre deres Fartøjer paa det aabne Hav, hvor de ligger som et Bytte for Storm og Sø, og ingen Fisker kan faa sit Fartøj forsikret, naar det ligger forankret paa den Maade. Naar en Fisker efter endt Arbejde forlader sit Fartøj, som i de fleste Tilfælde har en Værdi af fra 5 000 til 10 000 Kr., har han ingen som helst Garanti for, at han ser dette Aktiv mere. Den Dag man har Havnen, vil Forholdene fuldstændig forandre sig paa dette Omraade. Fiskerne kan faa deres Fartøjer i Havn og kan faa dem forsikret for en ganske minimal Præmie. Nu maa det bemærkes, at det ikke alene er den stedlige Fiskerbefolkning, som vil nyde godt af den her omtalte Havn, men Havnen vil ogsaa blive et stort Gode for mange andre af Søens Folk. Som Forholdene er nu, findes der jo langs hele Kysten mellem Hals og Grenaa ingen Havn, og Søens Folk vil sikkert hilse den Dag med Glæde, da der kommer en Havn ved Hurup, hvor de ikke alene kan søge Beskyttelse mod Uvejr, men hvor de ogsaa kan søge ind for at proviantere.

Hvad det økonomiske Spørgsmaal angaar, skal jeg oplyse, at Havneanlægget er budgetteret til en Sum af 290 000 Kr. Det har selvfølgelig ikke været nogen let Sag for denne Fiskerbefolkning at fremskaffe den Kapital af 145 000 Kr., som er en Betingelse for, at Opgaven kan løses, men Fiskerne har sat alt ind paa denne Havns Tilblivelse, fordi det er og bliver en Eksistensbetingelse for dem i Fremtiden. At Havnen har Interesse ud over Fiskerbefolkningen, viser de Bidrag, som er skænket fra privat Side. Jeg skal nævne de Midler, som det nedsatte Havneudvalg til Dato er kommet i Besiddelse af og har Tilsagn om: Aalborg Amtskommune 50 000 Kr., Als Kommune 30 000 Kr., Havnegrunden, som er skænket af private, 10 000 Kr., Beboere i Hurup 10 075 Kr., Arbejdere i Hurup 4 820 Kr., skænket ad anden privat Vej 13 000 Kr., i alt et Beløb af 117 895 Kr. Det Beløb, man mangler i de 145 000 Kr., andrager altsaa 28 000 Kr., og selv om man paa Forhaand er klar over, at det vil holde store Vanskeligheder at fremskaffe sidstnævnte Beløb, vil Befolkningen sætte alt ind derpaa, fordi,

som jeg allerede har nævnt, denne Havn er og bliver en Eksistensbetingelse for Fiskerne. Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og til den høje Rigsdag at se med Velvilje paa det Andragende, der foreligger om Statens Støtte. Denne Havns Tilblivelse vil ikke alene betyde taalelige Arbejdsvilkaar for Fiskerne, men vil ogsaa kunne bidrage til, at andre paa disse Egne, Folk, som er ramt af Arbejdsløshed, kan finde Beskæftigelse paa Havet.

Jeg ønsker ved denne Lejlighed ogsaa at fremdrage et andet Spørgsmaal. Saa godt som hvert Efteraar ser og hører man, hvorledes omstreffende Hunde mishandler og dræber Faar, som opholder sig paa Markerne, og for ganske kort Tid siden blev jeg af en Landmand gjort opmærksom paa, hvorledes saadanne Hunde i to Tilfælde havde forøvet et grusomt Myrderi. I det ene Tilfælde, hvor Faareflokken var paa fire, havde Hundene dræbt de to, og det tredje var saa frygteligt tilredt, at det maatte dræbes. I det andet Tilfælde var Faareflokken paa ti, hvoraf Hundene dræbte og ødelagde de ni. Man kan om Morgenens finde saadanne stakkels Dyr, som Hundene en Nat igennem har pint og plaget, ja, man finder undertiden stakkels Dyr, som endnu er i Live trods dette, at Hundene har ædt store Dele af dem, og der er vist næppe ret mange Mennesker, der engang har været Vidne til noget saadant, som ikke uvilkaarligt vil spørge: Kan der da ikke træffes Foranstaltninger, hvorved et saadant Dyrplageri kan afværges? Det er vel nok saaledes, at naar et saadant Myrderi har fundet Sted, og man faar opdaget, hvem Hundens Ejer er, faar han en Bøde, og Hundene bliver skudt, men saa har Hundene jo øvet sit Hærværk. Da man nu ved, at det næsten altid er en bestemt Hunderace, nemlig Ulveracen, der forøver disse Myrderier, vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister, om der ikke kan gøres noget for, at de, som ejer disse glubske Dyr, faar Pligt til, naar de lader Dyrene gaa uden Ledsagelse, at lade dem bære Mundkurv. Det vilde ude omkring paa Landet blive hilst med stor Tilfredshed, om der kunde sættes en Stopper for disse Dyrplagerier, som mere og mere finder Sted, efter som det bliver moderne at holde de saakaldte Politihunde.

Vagn Bro: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger angaaende nogle lokale Spørgsmaal fra de nordvestlige fynske Valgdistrikter og skal da først sige et Par Ord om Forholdene ved Strib, som allerede